

KOTIMAA

Ryhmässä oppii paremmin kuin yksin

Uutuuskirjan kirjoittajat peräävät kouluun viihtyisyyttä kurin sijaan

Marjukka Liiten HS

KESKUSTELU koulukurista ja työrauhasta on ihan vinksallaan. Tällaiseen oivallukseen päätyy luettuun juuri ilmestyneen kirjan, joka nostaa oppilaiden viihtymisen tavoitteeksi. Se nimittäin on oppimisen edellytys.

Kirjoittajat Rauno Haapaniemi ja Liisa Raina korostavat, että kyseessä on pedagoginen viihtyminen eikä mikä tahansa hauskanpito.

He tietävät hyvin, että velvollisuudentuntoiset opettajat eivät halua olla viihdyttäjiä, vaan vakavasti otettavia kasvattajia ja tiedonjakajia.

NIINPÄ työrauhan ihanteena pidetään yhä kuriin ja hiljaisuuteen perustuvaa oppituntia: opettaja puhuu yksin luokan edessä ja oppilaat kuuntelevat ääneti – tai puuhailevat omiaan.

Opettaja kuvittelee opettavansa jokaista oppilasta erikseen, minkä takia opettajien järjestökin pitää tärkeänä mahdollisimman pieniä luokkia eli opetus-

ryhmiä. Yli 30 vuotta opettajana ollut Haapaniemi ei pidä luokan kokoa kovin merkittävänä asiana, sillä ryhmädynamiikan hallitseva opettaja jakaa sen pienempiin soluihin, joissa oppiminen on hauskeempaa ja tehokkaampaa kuin yksin.

Ryhmät pitää muodostaa niin, että erilaiset temperamentit tukevat toisiaan, jokainen saa vuorollaan olla johtaja, eikä vapaa- matkustajia sallita.

Oppimista tulee myös moderni tietotekniikka.

IHMINEN on luontaisesti utelias ja motivoitunut oppimaan uutta, Haapaniemi ja Raina vakuuttavat.

Koulussa oppilaat kuitenkin pelkäävät jäävänsä yksin, minkä takia oppiminen jää sivuseikaksi ja myös häiriköiviä ryhmiä syntyy.

Opettajan tehtävä on saada aikaan oppilaissa myönteisiä tunteita, kuten turvallisuutta, yhteenkuuluvuutta ja hyvää itsetuntoa.

Ryhmätöiden tuottamaa hälinääkin pitäisi pystyä sietämään.

Ryhmän hallintaa ei Haapaniemen mukaan opeteta opettajaksi opiskeleville: ”Ryhmä on kuitenkin opettajalle yhtä tärkeä työkalu kuin kirves kirvesmiehelle.”